

bestemmelsen i udkastet ikke kun forsinkelse på bortfragterens side, men kontraktsbrud generelt. Skibet er f.eks. usødygtigt eller har for øvrigt ikke de egenskaber, befragtningsaftalen forudsætter. For forsinkelse med at gøre skibet lasteklart, kommer bestemmelsen ikke til anvendelse, når det er aftalt, at skibet skal være lasteklart til et bestemt tidspunkt, jf. § 339. I modsætning til den gældende sølovs § 126 son- drer udkastet ikke mellem kontraktsbrud, som bortfrakteren ikke kan bebrejdes, og kontraktsbrud, bortfrakteren kan bebrejdes som egenfejl. Efter udkastet er vilkårene for at hæve i begge tilfælde det, at »kontraktsbruddet er væsentligt«, en regulering som er i overensstemmelse med almindelig nordisk kontraktsret. Udvalget har ikke fundet grund til at opretholde den undtagelse fra almindelig kontraktsret, som den gældende sølovs § 126, stk. 1, udgør.

Ved delbefragtning er der gerne flere befragtere for samme rejse. Hæver den ene af dem sin aftale, efter at vedkommendes gods er lastet, vil det kunne medføre ulempe for de øvrige delbefragtere. *Stk. 2, første punktum* gør derfor retten til at hæve efter lastning afhængig af, at det ikke vil medføre væsentlig skade eller ulempe for andre befragtere. Bestemmelsen beskytter ikke bare andre befragtere, men også aflastere og konnossementserhververe, som ikke samtidig er part i en af befragtningsaftalerne. Bestemmelsen beskytter også bortfrakteren mod, at et kontraktsbrud overfor en af befragterne på grund af det tab, der vil blive påført de øvrige befragtere, hvis aftalen hæves, resulterer i kontraktsbrud overfor samtlige. Bestemmelsen gælder kun delbefragtning, ikke andre tilfælde, hvor det, at en befragter hæver aftalen, medfører ulempe for andre befragtere. Hverken bortfrakteren eller »næste« befragter kan påberåbe sig bestemmelsen, selv om losning i lastehavn, efter at aftalen er hævet, vil medføre, at skibet bliver forsinket i forhold til næste rejse. I modsætning til den gældende sølovs § 127 kan rejsebefragteren efter udkastet ikke hæve aftalen, hvis losning af godset vil medføre væsentlig skade eller ulempe for andre befragtere. Dette er en tilsigtet, omend beskeden udvidelse af delbefragterens adgang til at hæve. For stykgodstransport findes tilsva-

rende regel i § 264, stk. 1, andet punktum, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse.

Stk. 2, andet punktum, er en særregel om adgangen til at hæve ved aftaler om konsekutive rejser. Hovedreglen vil være, at befragteren kan hæve kontrakten med virkning for samtlige rejser, forudsat at kontraktsbruddet bedømmes som væsentlig, når man ser kontrakten under et. Bestemmelsen åbner forudsætningsvist for, at der kan hæves delvis i den forstand, at befragteren i visse situationer også vil have adgang til at hæve aftalen for en enkelt rejse i stedet for for samtlige rejser, som genstår under aftalen. Betingelsen er, at udførelsen af denne rejse for bortfrakteren er uvæsentlig i forhold til de genstående rejser. Dette betyder, at befragteren kan hæve for en enkelt rejse, hvis vilkårene for at hæve i første række er opfyldt i forhold til denne rejse, og for hele den tilbageværende del af aftalen, hvis vilkårene for at hæve er opfyldt for hele den tilbageværende del vurderet samlet. Disse to vurderinger vil imidlertid let kunne falde forskelligt ud.

Reklamationsreglen i *stk. 3* er ny. Baggrunden for reglen er bortfrakterens behov for snarlig afklaring af, hvorvidt aftalen vil blive hævet, samtidig som befragteren ikke bør kunne benytte kontraktsbruddet til spekulation for bortfrakterens risiko.

Til § 341. Tab af skibet

Første punktum er i overensstemmelse med den gældende sølovs § 128. Når bortfrakterens pligt til at udføre rejsen falder bort, bør bortfrakteren heller ikke have ret til at udføre rejsen, selvom aftalen åbner for substitution, jf. *andet punktum* og § 314. I modsat fald vil bortfrakteren gives adgang til spekulation på befragterens bekostning.

Er bortfrakterens adgang til at vælge skib ikke angivet som en substitutionsret, men som en adgang til at vælge mellem to eller flere skibe, som i befragtningsaftalen er nævnt på lige linie, er udgangspunktet, at tab af et af de nævnte skibe hverken medfører, at bortfrakterens pligt eller ret til at udføre rejsen bortfalder.

Har bortfrakteren imidlertid med bindende virkning overfor befragteren valgt det skib ud, som skal udføre rejsen, vil befragtningsaftalen